

Numansdorp, 14 november 2022

Kees en Elza

Bootnaam: Kees en Elza

Kent 31

Reis door Duitsland, 2022

Tijdens de (superleuke) Kentdagen in Hasselt werd aan mij gevraagd of ik een verslag wilde schrijven over onze reis door Duitsland. Natuurlijk, zei ik. Maar de uitwerking ervan bleef liggen. Vanmorgen opgestaan met het idee: nu ga ik schrijven.

Een jaar terug, tijdens onze vakantie 2021 naar de Waddeneilanden, borrelde het idee op om in 2022 langer met vakantie te gaan. Te starten in de lente en pas in de herfst terug te komen. In 2015 hadden we de reis naar Berlijn gepland en voorbereid, door familie omstandigheden is deze reis toen niet door gegaan. Veel informatieboeken stonden daardoor al op de plank. Van vrienden konden we resterende kaarten lenen en Kees heeft bij Stentec

Navigation kaarten gekocht, digitaal. Zo konden we thuis, in de winter, onze reis voorbereiden.



We vertrekken 4 april. Het is bitterkoud. Het waait en het regent. De sneeuw ligt nog op de steiger. De boot is vol geladen. Het huis leeg. We gaan. Via de Biesbosch, Woudrichem, Tiel, Nijmegen en Tolkamer komen we op 10 april in Wesel aan. De tocht over de Rijn, stroom tegen, is te doen, omdat we vooraf hadden afgesproken dat zelfs 2 km per uur ook vooruitgang betekende. Van Tolkamer naar Wesel schijnt de zon ons kracht toe: gaan! Onze eerste mooie zonnige dag. We varen langs Kalkar, die plek herkennen we. In Wesel heerlijk in de kantine van de watersportclub gegeten. We lopen terug naar de boot en lachen: de vakantie is nu echt begonnen.



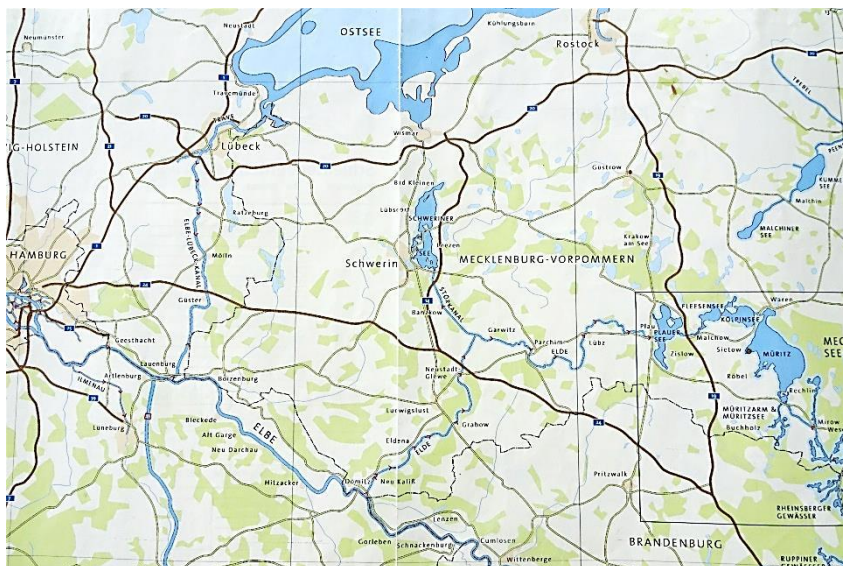
Elke dag beslissen we waar we naar toe gaan. Niets is er gepland. Nergens wacht iemand op ons. Alleen de eigen Kentclubleden, die zouden het fijn vinden als we op 1 september in Hasselt kunnen zijn. Zo'n vrije vakantie, zo lang, zo zonder verplichting. Wat heerlijk. Dat gevoel blijft de gehele vakantie. Die vrijheid heeft zeker bijgedragen tot dit succesvol varen.

Soms blijven we 2 of 3/5 dagen in een haven liggen. Zoals in Brandenburg, Potsdam, Goyatz, Lübeck, Mölln, Appingendam en Hasselt. We weten ook niet of we, zoals vrienden hebben gedaan, 3,4 maanden lang met nog een ander schip hadden willen opvaren. Soms wel. Dan weer niet. Tijdens onze reis hebben we 2 keer slapers, vrienden aan boord gehad. Echt leuk. En we zijn zelf twee keer 3 nachten bij vrienden geweest. Ons schip in een haven achterlatend. Was ook een succes.

Ons reisdoel is Berlijn. Niet direct aan te varen. Daar moet je, vanuit Numansdorp, toch eerst bijna 1000 km voor varen. Maar....wat een succes! Midden in de stad, aan de Spree, vinden we ons eerste plekje in deze wereldstad. Geen echte jachthaven, maar kleine stukjes groen, waar je kunt liggen, als je toevallig een plekje kan vinden. Dat lukt ons goed. We blijven 5 dagen in Berlijn. Elke dag moeten we wel verhuizen, want.... je mag nergens tussen 10 en 11 uur liggen. Dat controleert de politie. Zo willen ze voorkomen dat mensen dagenlang een plaats claimen. Na Berlijn kiezen we voor de Oder. We onderbreken deze Oder-reis door halverwege deze rit stuurboord uit te slaan en de zuidelijke meren van Berlijn op te zoeken. Zo mooi, zo mooi!!!! Na 4 dagen in Goyatz, het meest zuidelijke puntje, liggend in het beroemde Spreewaldgebied doorgebracht te hebben varen we terug naar ons punt op de route richting de Oder, het Oder-Spreekanaal. Dan horen we bij een sluis dat we de Oder niet kunnen bevaren, de waterstand is te laag. We gaan er toch naar toe. We willen Polen zien liggen. Het worden mooie dagen, met in het verschiet de terugreis naar Berlijn. We krijgen geen spijt van onze beslissing. We fietsen naar de Oder en kunnen bijna lopend oversteken.



Een maand na onze eerste ontmoeting komen we terug in Berlijn. Heerlijk. Opnieuw blijven we er een paar dagen en bezoeken veel toeristische plekken. We eten op de Fernsehturm en fotograferen van 200 meter hoogte ons schip, liggend aan de Spree in het hart van Berlijn.



Daarna naar het noorden. Met een hele grote sprong in dit verhaal, naar het meer Müritz. Naar de plaats Waren. Berlijn-Waren = 446 km. (We zijn via het Finowkanaal nogmaals naar de Oder gevaren, 100 km noordelijker dan de eerste keer)

We reizen over land naar onze vrienden in Hohenbollentin, in voormalig Oost-Duitsland. En dan gebeurt er iets. We wilden zo graag niet opnieuw terug moeten varen naar Berlijn om via het Mittellandkanaal naar Nederland terug te komen. We wilden zo graag via de Elbe terugvaren. Er is echter geen hoge waterstand op de Elbe en we zien de bui al hangen. En dan horen we van een

Nederlander dat het in Tsjechië keihard heeft geregend. De Elbe heeft daardoor water en als we geluk hebben is het mogelijk dat water te gebruiken om over een zandbank te varen, bij de sluis bij Dömitz. Risico: slechts 1 á 2 dagen mogelijk. We moeten om dit goed te begrijpen de app Elwis.de (Generaldirektion Wasserstrassen und Schifffahrt) downloaden. We nemen het risico, verlaten stante pede onze vrienden en reizen dwars door Duitsland van Waren naar Dömitz. Het lukt. We komen de Elbe op en gaan via Lauenburg verder naar Lübeck. Daar zoeken onze vrienden ons weer op en zij blijven 3 dagen bij ons aan boord.

Na het Elbe-Seiten-Kanaal, wat veel leuker is dan beschreven wordt in boeken, komen we terug op het Mittellandkanaal. Prima. We varen ongeveer 150 km richting Nederland en besluiten bij de Weser dat we via Bremen en Oldenburg terug naar Nederland willen. OK, dan rechtsaf, stuurboord uit. De Weser op.

Bremen is een geweldige stad. Met eb en vloed. Wij krijgen daar nu voor het eerst mee te maken deze reis. Heerlijk, doet ons aan ons zeilverleden denken. We kiezen voor het Elisabethfehnkanaal om verder te gaan en varen via Leer op 10 augustus Nederland binnen. Termunterzijl. Daarna naar Appingedam. Wat een leuke stad. We blijven er 3 dagen.

En nu verder naar Hasselt. Met allerlei stops ertussen. In Hasselt genieten we van het weerzien van bekende Kentenaren en leren we nieuwe leden kennen. Erg leuk.



Na Hasselt varen we over de vrij lege, ondiepe IJssel naar Wageningen. Die IJssel vergeten we nooit meer! Daarna in dagroutes naar Numansdorp. Onderweg komen we op 9 september in Wijk bij Duurstede Sjeff tegen, van de Kent Sjeffie. Hij leidt ons door Wijk bij Duurstede. Heel leuk. Eigenlijk best een leuke stad om met elkaar naar toe te gaan, zeggen we tegen hem.



Hij laat ons een oud kasteel zien, waar het gehele jaar door in het weekend muziek wordt gemaakt. Tijdens het dinertje in Hasselt zit ik naast zijn vrouw Marja.

We sluiten onze reis af in het gebied waar we begonnen: de Biesbosch. Blijven daar een paar dagen en ja, dan moeten we echt naar huis. Gek, die laatste dag. Met opzet ruimen we niets onderweg op. We varen. We weten dat na onze aankomst een andere periode komt. We weten dat we ook naar het ziekenhuis moeten gaan. Dat gebeurt. Kees wordt prima geholpen en is daarna redelijk fit. Daarom durf ik dit nu te schrijven.

We arriveren op 14 september in onze haven.

Ik heb elke dag een A4tje in een fotoboek geschreven, soms 2 pagina's. Het zijn twee fotoboeken geworden, rond de 100 pagina's per boek. Met foto's en de plaatsnamen waar we overnachten hebben. Zo leuk om dat tijdens de reis te maken. Alhoewel...je moet je zelf wel een ijzeren discipline opleggen. Want het rubriceren van de foto's enz kost veel tijd. Ik heb het kunnen doen, omdat ik ongevraagd veel tijd kreeg. Kees werd de derde week ziek. Hij is ziek gebleven tot 2 weken na onze thuiskomst. Daarna in het ziekenhuis een cardioversie gehad en hij is hier erg van opgeknapt. Natuurlijk hebben we samen gesproken: terug naar huis? Hoe? Enz. enz. enz. We hebben gekozen voor blijven, vakantie vieren, het leven leven. Niet altijd eenvoudig. Ook een volgende keer nemen we deze beslissing. Iedereen die zijn schip kent, kan deze reis maken. Geloven in jezelf en in elkaar. Wij gaan volgend jaar, DV, opnieuw samen een reis maken.

Elza

Kent 31: Kees en Elza

Beste Kentvrienden, jullie mogen altijd bellen als je iets wilt weten. Ons telefoon nummer staat op de ledenlijst van de Kentenaren.

Op de volgende pagina's kunnen jullie informatie over de reis, de afstanden en de gedraaide uren vinden.



